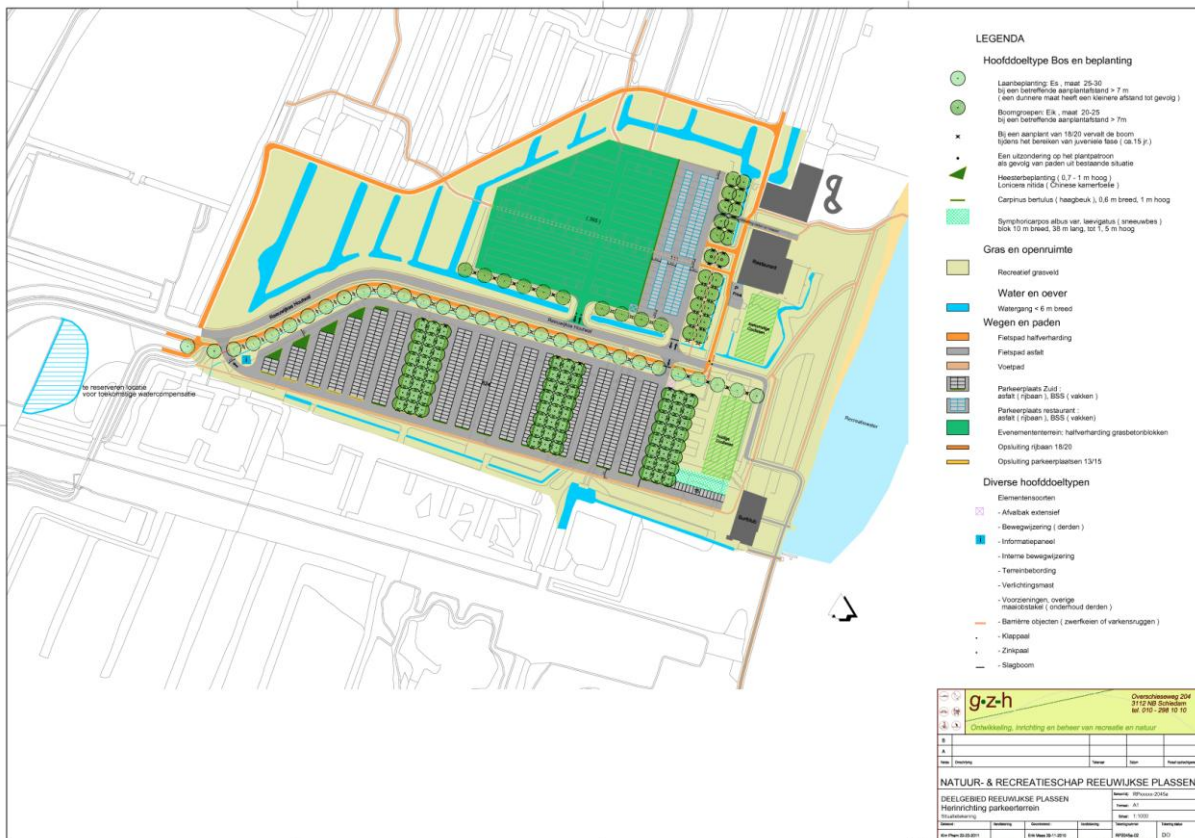

Ruimtelijke onderbouwing

Parkeervoorzieningen Reeuwijkse Hout te Reeuwijk

INHOUDSOPGAVE

1	INLEIDING	4
1.1	Aanleiding.....	4
1.2	Vigerende juridische regeling.....	4
1.3	Plangebied.....	4
1.4	Leeswijzer.....	6
2	BELEID	7
2.1	Rijksbeleid.....	7
2.2	Provinciaal beleid.....	8
2.3	Gemeentelijke beleid.....	9
2.3.1	<i>Bestemmingsplan</i>	9
2.3.2	<i>Structuurvisie Gemeente Reeuwijk</i>	9
2.3.3	<i>Welstandsnota</i>	10
3	RUIMTELIJK KADER EN PLAN	12
3.1	Historie.....	12
3.2	Ontwikkeling.....	13
4	ONDERZOEK OMGEVINGSASPECTEN	14
4.1	Inleiding.....	14
4.2	Verkeer.....	14
4.3	Milieu.....	15
4.3.1	<i>Geluid</i>	15
4.3.2	<i>Lucht</i>	16
4.3.3	<i>Bodem</i>	16
4.3.4	<i>Externe veiligheid</i>	17
4.3.5	<i>Ecologie</i>	19
4.3.6	<i>Archeologie en Cultuurhistorie</i>	20
4.3.7	<i>Water</i>	22
4.3.8	<i>Bedrijven en (milieu)hinder</i>	23
5	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	24
5.1	Maatschappelijke uitvoerbaarheid.....	24
5.2	Economische uitvoerbaarheid.....	24
6	JURIDISCHE ASPECTEN	25

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

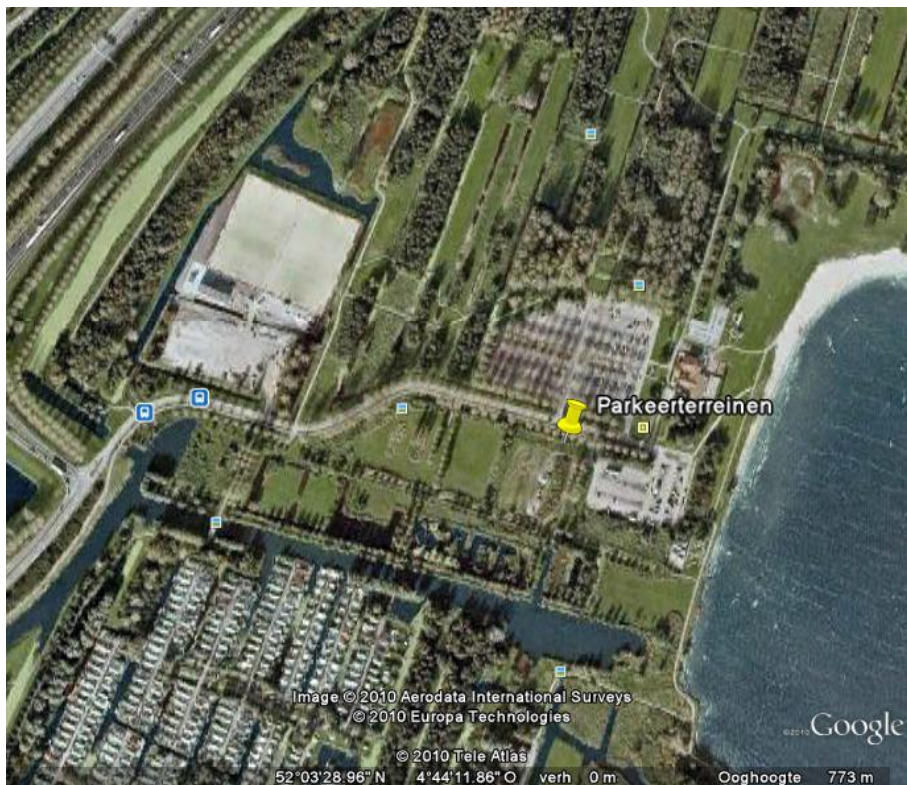
De inrichting van de Reeuwijkse Hout is begonnen in de jaren zeventig van de vorige eeuw rond een voormalige zandwinput die nu bekend is als de plas Broekvelden en Vettenbroek. De plas wordt in de volksmond de ‘surfplas’ genoemd. Op piekdagen, wanneer het in het gebied aanwezige zandstrand druk wordt bezocht, is sprake van een ondercapaciteit qua parkeren. Hoewel op zomerse dagen het recreatiegebied druk wordt gebruikt, geeft het gebied een gedateerde indruk. Het huidige voorzieningenniveau is voor de recreant onvoldoende om ook buiten de mooie dagen het gebied te bezoeken. In het gebied is slijtage duidelijk zichtbaar, met name van de parkeervoorzieningen. De huidige inrichting heeft bovendien aanzienlijk onderhoud nodig. Om de parkeervoorzieningen aan te laten sluiten op de huidige vraag en in afwachting van een eventuele toekomstige ontwikkeling van meer recreatieve indoorvoorzieningen, zoals een informatiecentrum langs de zuidrand van het gebied, heeft het bestuur van het Natuur- en Recreatieschap Reeuwijkse Plassen besloten om de parkeervoorzieningen te herstructureren. De aanleg van nieuwe parkeervoorzieningen is nadrukkelijk gericht op de huidige behoefte die de bestaande recreatievoorzieningen (o.a. strand, bestaande horeca) nodig heeft. Bij de verdere recreatieve ontwikkeling van de Reeuwijkse Hout zullen de verkeerskundige gevolgen van nieuwe recreatievoorzieningen te zijner tijd afzonderlijk onderzocht en beoordeeld worden. Om bovengenoemde aanleg mogelijk te maken heeft het bestuur van het Natuur- en Recreatieschap een verzoek gedaan bij de gemeente Reeuwijk om hieraan zo mogelijk haar medewerking te verlenen.

1.2 Vigerende juridische regeling

Het betreffende terrein valt onder het geldende bestemmingsplan “Reeuwijkse Hout 1991“, zoals dat door de gemeenteraad is vastgesteld op 26 augustus 1991 en door Gedeputeerde Staten is goedgekeurd op 7 januari 1992.

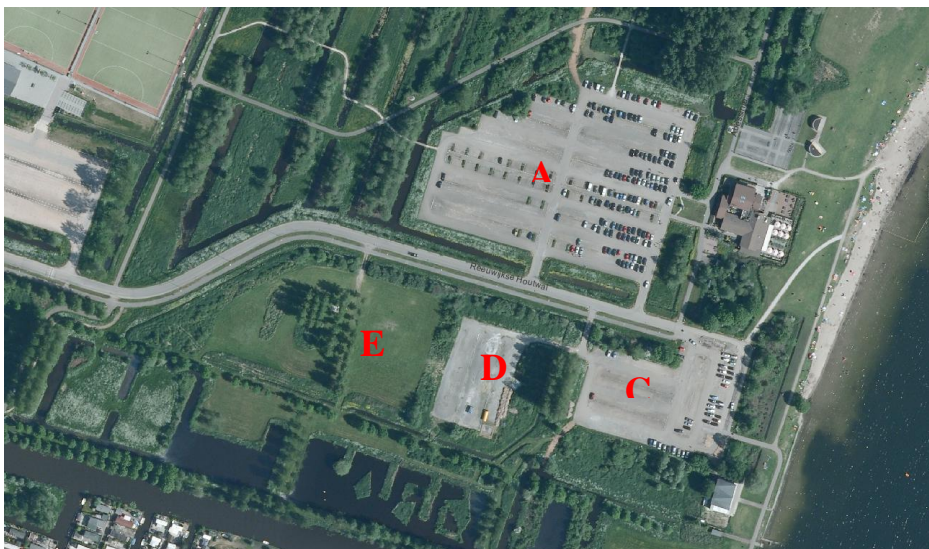
1.3 Plangebied

Het plangebied is gelegen in het recreatiegebied Reeuwijkse Hout. Dit recreatiegebied is gelegen ten oosten en zuiden van de Rijksweg A12, ten zuiden van de bebouwde kom van Bodegraven, ten westen van de Reeuwijkse Plas en ten noorden van de bebouwde kom van Reeuwijk. Het plangebied is te bereiken vanaf Rijksweg A12 en vanuit Reeuwijk en Bodegraven via de Raadhuisweg en de Reeuwijkse Houtwal.

Afbeelding 1: plangebied

Momenteel bevinden zich in het plangebied (zie afbeelding 2) drie parkeerterreinen (A, C en D)

Afbeelding 2: huidige situatie

Daarnaast wordt bij grote drukte toegestaan dat er op het dagkampeerterrein (E) wordt geparkeerd. Dit is op basis van het bestemmingsplan niet toegestaan, dus kan niet worden meegeteld als parkeerplaats).

1.4 Leeswijzer

De ruimtelijke onderbouwing is als volgt opgebouwd. Hoofdstuk 2 geeft een beschrijving van het relevante rijks, provinciale en gemeentelijke beleidskader. Hoofdstuk 3 gaat over het ruimtelijk kader en de beeldkwaliteit. Hoofdstuk 4 behandelt de relevante milieu- en omgevingsaspecten. In hoofdstuk 5 komen de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid aan de orde. Tenslotte worden in hoofdstuk 6 de juridische aspecten weergegeven.

2 BELEID

2.1 Rijksbeleid

Het ruimtelijk beleid voor Nederland is weergegeven in de Nota Ruimte. Hierin wordt het ruimtelijk beleid vastgelegd tot 2010, waarbij de periode 2020-2030 geldt als doorkijk naar de lange termijn. De nota is op 27 februari 2006 in werking getreden.

De Nota Ruimte bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie, een veilige en leefbare samenleving en een aantrekkelijk land. Het schept ruimte voor ontwikkeling uitgaande van het motto ‘decentraal wat kan, centraal wat moet’ en verschuift het accent van het stellen van ruimtelijke beperkingen naar het stimuleren van gewenste ontwikkelingen. De nota ondersteunt gebiedsgerichte ontwikkeling. Medeoverheden, maatschappelijke organisaties, burgers en marktpartijen worden uitdrukkelijk uitgenodigd mee te denken en mee te doen om te komen tot gebiedgerichte en breed gedragen regionale en lokale visievorming en beleidsuitvoering. Beperking door het rijk wordt alleen gesteld indien een nationaal belang in het geding is.

De taak van het rijk is de voorwaarden te scheppen, zodat provincies, gemeenten en andere partijen aan de slag kunnen. Dat betekent belemmeringen wegnemen en de uitvoerders van het beleid stimuleren en met kennis en kunde terzijde staan.

Centrale beleidsdoelstellingen van het nationaal beleid zijn:

1. versterking van de internationale concurrentiepositie;
2. bevordering krachtige steden en een vitaal platteland;
3. borging en ontwikkeling (inter)nationale waarden;
4. borging van veiligheid.

Het kabinet streeft naar een basiskwaliteit voor steden en dorpen en de bereikbaarheid daarvan. De minimale kwaliteitseisen hebben betrekking op gezondheid, veiligheid, milieu en natuur. Op het gebied van water, natuur en landschap geldt de basiskwaliteit op punten als de watertoets, functiecombinaties met water en het groen in en om de stad. Als uitgangspunt geldt het ‘veroorzakersbeginsel’: de initiatiefnemer zorgt voor opheffing van de veroorzaakte knelpunten.

Ruimtelijke kwaliteit wordt uitgedrukt in gebruik-, beleving- en toekomstwaarde. Bundeling staat hierbij voorop. Het rijk stuurt alleen op hoofdlijnen. Er gelden geen rode contouren meer en provincies en gemeenten mogen zelf- met inachtneming van bepaalde hoofdregels – bepalen waar ze bouwen.

2.2 Provinciaal beleid

Op 2 juli 2010 hebben Provinciale Staten de Structuurvisie ‘Visie op Zuid-Holland’ en de Verordening Ruimte vastgesteld. In de Visie op Zuid-Holland beschrijft de provincie haar doelstellingen en provinciale belangen. De Structuurvisie geeft een doorkijk naar 2040 en de visie voor 2020 met bijbehorende uitvoeringsstrategie. De nieuwe integrale Structuurvisie voor de ruimtelijke ordening komt in de plaats van het streekplan en de Nota Regels voor Ruimte.

De kern van Visie op Zuid-Holland is het versterken van samenhang, herkenbaarheid en diversiteit binnen Zuid-Holland. Dit draagt bij aan een goede kwaliteit van leven en een sterke economische concurrentiepositie. Duurzame ontwikkeling en klimaatbestendigheid zijn belangrijke pijlers. Dit wil de provincie bereiken door het realiseren van een samenhangend stedelijk netwerk en groenstructuur. Goede bereikbaarheid, een divers aanbod van woon- en werkmilieus in een aantrekkelijk landschap met ruimte voor water, landbouw en natuur, zijn daarin kenmerkende kwaliteiten.

In de structuurvisie komen ook de instrumenten van de provincie aan de orde. De provincie ordent op kaarten, ontwikkelt programma’s en projecten, agendeert zaken en laat onderzoek uitvoeren. Zij stuurt op hoofdlijnen door kaders te stellen en het lokale bestuur ruimte te geven bij de ruimtelijke inrichting. Deze aanpak sluit aan bij de nieuwe stijl van besturen: ‘Lokaal wat kan, provinciaal wat moet.’

Een aantal zaken die voortkomt uit de visie en die van invloed is op onderhavig plan is de volgende:

- het kwalitatieve aanbod aan recreatieve voorzieningen sluit nog niet aan bij de vraag van de toekomst. Vooral in het stedelijk gebied willen mensen naast basiskwaliteit een breed en divers aanbod aan landschappelijke kwaliteit met drie soorten voorzieningen: cultuur, recreatie en beleving. Deze voorzieningen moeten goed bereikbaar en onderling verbonden zijn. De provincie Zuid-Holland wil in 2020 een betere afstemming tussen vraag en aanbod in woonmilieus.
- er is behoefte aan grotere differentiatie. Voor de bepaling van het juiste aanbod zijn verschillende parameters belangrijk, zoals de bereikbaarheid van werk, voorzieningen, recreatie en een verbeterde ruimtelijke inrichting.
- recreatie in het landelijk gebied vraagt om een goede ontsluiting. Voor de ontsluiting van het landelijk gebied worden recreatietransferia ontwikkeld. Dit zijn recreatieknooppunten waar diverse vormen van recreatie bijeenkomen en die ook goed bereikbaar zijn met openbaar vervoer of met de auto. De provincie zet zich onder andere in om knelpunten in de toegankelijkheid van het gehele landelijk gebied op te lossen, nieuwe recreatieve verbindingen te realiseren en onverharde paden voor wandelaars te behouden. De knelpunten hebben betrekking op barrières door snelwegen, spoorwegen en vaarwegen;
- zonering van het intensieve recreatiegebruik door de ontwikkeling van een recreatietransferium nabij de Reeuwijkse plassen.

2.3 Gemeentelijke beleid

2.3.1 Bestemmingsplan

Het plangebied ligt binnen de grenzen van het bestemmingsplan “Reeuwijkse Hout 1991” van de gemeente Reeuwijk, zoals dat is vastgesteld door de gemeenteraad op 26 augustus 1991 en door Gedeputeerde Staten is goedgekeurd op 7 januari 1992.

De bestemming van het plangebied, ter plaatse van de huidige parkeerplaatsen (op afbeelding 2 aangeduid als A, C en D) is ‘Verkeersdoeleinden, parkeerterrein (V(p))’. Dit betekent dat deze gronden zijn bestemd voor parkeerterrein en dat op deze gronden verhardingen, groenvoorzieningen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, waaronder duikers, bruggen, lichtmasten en voorzieningen voor bewegwijzering, zijn toegestaan.

De bestemming van het plangebied, ter plaatse van de nieuw te realiseren parkeerplaatsen (op afbeelding 2 aangeduid als E) is ‘Recreatieve doeleinden, dagrecreatie (Rd)’. Dit betekent dat deze gronden zijn bestemd voor actieve en passieve dagrecreatie met de daarbij behorende houtopstanden, waterpartijen, groen-, speel- en sportvoorzieningen, lig- en speelweiden, bloemenweiden, heemtuinen en picknickplaatsen, alsmede ontsluitingswegen en voet-, fiets- en ruiterspaden.

Uit bovenstaande komt duidelijk naar voren dat op de plekken A, C en D geparkeerd mag worden maar dat parkeren op E in strijd is met het vigerende bestemmingsplan.

Afbeelding 3: plankaart bestemmingsplan Reeuwijkse Hout (1991)

2.3.2 Structuurvisie Gemeente Reeuwijk

In de structuurvisie van Reeuwijk wordt de toekomstige ontwikkeling van de gemeente tot 2015 aangegeven. Het plan doet uitspraken over verandering van dorpen en het landelijk gebied als gevolg van een veelheid van ontwikkelingen en het daaruit voortvloeiende ruimtebeslag. Het is dus een beschrijving van de meest gewenste ontwikkeling in hoofdlijnen van de gemeente. De structuurvisie is een beleidsdocument. Op 27 april 2009 heeft de gemeenteraad de structuurvisie vastgesteld.

In de visie wordt ten aanzien van het plangebied aangegeven dat het beleid is gericht op het behoud van zeer waardevolle natuur, gericht op biotopen voor amfibieën en ringslang. De gemeente Reeuwijk blijft zich inzetten voor een verdere ontwikkeling van het ecologisch netwerk.

Verder wordt aangegeven dat de gemeente de landschappelijke, cultuurhistorische en natuurlijke waarden wil behouden en versterken. Daarom wordt ingezet op het behoud van water- en natuurrecreatie in het plassen gebied en het versterken van de recreatieve mogelijkheden van de Reeuwijkse Hout en het landelijk gebied. In de Reeuwijkse Hout betreft het de verdere ontwikkeling van het intensief gebruikt recreatiegebied. De gemeente Reeuwijk werkt in het kader van het samenwerkingsverband Natuur- en Recreatieschap Reeuwijkse Plassen en omgeving aan de ontwikkeling en het beheer van dagrecreatieve voorzieningen en het behoud en de ontwikkeling van natuur- en landschappelijke waarden. Het schap beheert 280 hectare dagrecreatieterrein verspreid over vijf gebieden, waaronder de Reeuwijkse Hout van 130 hectare, onder te verdelen in een intensief gebruikt gedeelte (nabij de hoofdentree, langs de plas Broekvelden) en een extensief gedeelte dat wordt benut als wandel- en fietsgebied. Het kerngebied bevat een strand, dat in de zomer intensief wordt gebruikt, grote parkeerplaatsen en een horecavoorziening. Het kerngebied van de Reeuwijkse Hout is nog niet af.

Afbeelding 4: structuurvisie

2.3.3 Welstandsnota

Om te mogen toetsen aan redelijke eisen van welstand, moet een gemeente vanaf 1 juli 2004 welstandsbeleid hebben, vastgelegd in een welstandsnota. In deze nota zijn de beleidsregels vastgelegd met daarin de welstandscriteria en welstandskaders die worden toegepast bij de welstandsbeoordeling van de bouwplannen.

De gemeente legt in een welstandsnota zo concreet mogelijk vast welke welstandscriteria gelden voor de verschillende delen van de gemeente. Die criteria zijn ontleend aan een beschrijving van de identiteit van de betreffende buurt of wijk. Wanneer men vergunningsvrij mag bouwen, hoeft men niet te voldoen aan de criteria uit de welstandsnota. Maar er geldt dan wel dat het bouwplan niet al te sterk mag afwijken van de redelijke eisen van welstand. Heeft men wel een bouwvergunning nodig, dan wordt het bouwplan door de gemeente getoetst aan de eisen in de welstandsnota. Heeft de betreffende gemeente geen welstandsnota opgesteld, dan kan de gemeente de plannen ook niet op welstand beoordelen en vindt er geen toetsing plaats.

De gemeente Reeuwijk heeft welstandscriteria opgenomen in de “Welstandsnota Gemeente Reeuwijk”, 20 december 2004. Hierin is gekozen een evenwicht te zoeken tussen de vrijheid en verantwoordelijkheid die de burger op zich dient te nemen en het van overheidswege sturen van de ruimtelijke kwaliteiten. De gemeente Reeuwijk streeft ernaar de aanwezige ruimtelijke kwaliteiten te behouden. In gebieden waar samenhang en eenheid aanwezig zijn, dient deze te worden bewaart. Gebieden en gebouwen met bijzondere (cultuurhistorische) waarden dienen extra bescherming te krijgen. Hier dienen de aanwezige kwaliteiten niet

alleen behouden, maar ook herstelt en versterkt te worden.

Bij het opstellen van de welstandsnota is gekozen voor een groei-model. Dit betekent dat indien nodig, de criteria door de gemeenteraad aangepast, uitgebreid of meer toegespitst kunnen worden op bepaalde situaties. De praktijk geldt hiervoor als graadmeter.

In de welstandsnota kan onderscheid gemaakt worden tussen verschillende soorten criteria; criteria voor de sneltoets, gebiedsgerichte criteria, objectgerichte criteria en algemene criteria.

Door middel van de criteria

voor de sneltoets kunnen licht vergunningsplichtige bouwwerken snel op redelijke eisen van welstand

Door middel van de criteria voor de sneltoets kunnen licht vergunningsplichtige bouwwerken snel op redelijke eisen van welstand getoetst worden. Voor de grotere bouwwerken, regulier vergunningsplichtige bouwwerken, gelden de gebieds- en objectgerichte criteria. Indien deze criteria niet toereikend zijn, kan een beroep gedaan worden op de algemene criteria. Daarnaast kan door middel van de excessenregeling bij duidelijke buitensporigheden die afbreuk doen aan de ruimtelijke kwaliteiten van een gebied handhavend opgetreden worden.

3 RUIMTELIJK KADER EN PLAN

3.1 Historie

Midden in het Groene Hart, even ten noorden van Gouda liggen de Reeuwijkse Plassen. De Reeuwijkse plassen zijn dertien plassen tussen Bodegraven en Gouda, ten oosten van Reeuwijk. Twaalf daarvan zijn veenplassen, ontstaan door turfwinning. De dertiende plas, Broekvelden/Vettenbroek, is ontstaan door zandwinning voor de uitbreiding van rijksweg A12 en de aanleg van de Goudse wijk Bloemendaal in het begin van de jaren zeventig van de vorige eeuw en staat ook bekend als de ‘Surfplas’.

De plassen hebben allemaal een rechthoekige vorm, waarin de vroegere verkaveling van de weilanden nog valt te herkennen. De totale oppervlakte is circa 735 hectare. De Reeuwijkse plassen zijn ontstaan in de loop van de 18e en 19e eeuw. Destijds werd serieus begonnen met het afturven, dat wil zeggen het afgraven van de bovenste laag van het veen. Deze werd gedroogd en de zo ontstane turf werd gebruikt voor het verwarmen van de huizen en voor de industrie.

Door het steeds dieper afgraven van het veen kwam men al snel beneden het grondwaterpeil en moest men met een baggerbeugel graven. Dit is een lange stok van 5 meter waaraan een ijzeren beugel zit, waar een net in hangt welke het water doorlaat, maar waar het bezinksel (veen) in blijft hangen. Hierdoor ontstonden de plassen. Aan het eind van de negentiende eeuw vond men de plassen een bedreiging vormen voor de omliggende polders en werden er plannen gemaakt om de plassen droog te leggen. Op 20 juli 1930 werd door Provinciale Staten van Zuid Holland definitief tegen inpoldering beslist.

De in totaal 13 plassen worden gescheiden door smalle kleine weggetjes en kades die beplant zijn met hoofdzakelijk elzen, wilgen, populieren, essen en berken. De plassen Elfhoeven en 's-Gravenbroek worden tegenwoordig veel bezocht door recreanten en watersporters. Er zijn verschillende jachthavens. De achterste plassen zijn veel stiller en daar komen veel verschillende vogelsoorten voor die in de rietkragen, de struiken op de eilandjes en aan de oever broeden.

Rond de plassen liggen waardevolle graslanden, waar het beheer gedeeltelijk wordt afgestemd op weidevogels. Op andere delen (schraalgraslanden) ligt het accent op botanische waarden. De plas Broekvelden en Vettenbroek wordt door grote aantallen watervogels gebruikt als rust- en voedselgebied. Tijdens vorstperioden blijft deze plas door de grotere diepte langer open dan de overige plassen.

Uit de wijde omgeving bezoeken dan duizenden watervogels (onder meer kleine zwaan, smient, kraakeend en slobeend) deze plassen. Verder staat het gebied bekend om het nog in redelijke aantallen voorkomen van de grote karekiet als broedvogel.

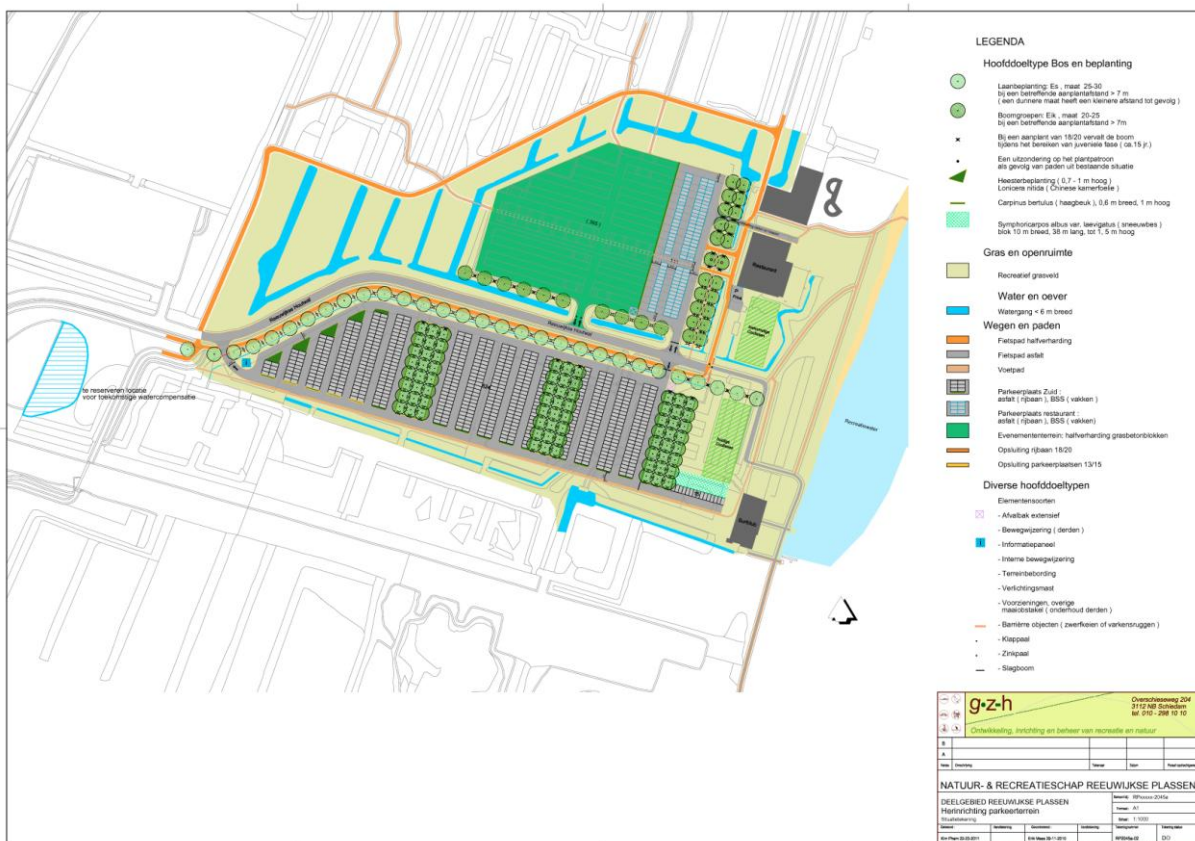
De inrichting van de Reeuwijkse Hout is begonnen in de jaren zeventig van de vorige eeuw.

3.2 Ontwikkeling

De recreatieve programmering van het gebied blijft ongewijzigd. De parkeerplaatsen staan een groot deel van het jaar leeg en dienen vooral voor de opvang van pieken in parkeervraag op mooie zomerse dagen tussen 1 mei en 1 september. Er zullen meer parkeerplaatsen worden gecreëerd waarvan een deel onverhard zullen zijn. De totale oppervlakteverharding zal in het plan afnemen.

De toename van het aantal parkeerplaatsen zal niet leiden tot significant meer verkeersbewegingen, aangezien in de huidige situatie het aanbod van parkeerplaatsen tijdens piekmomenten niet aansluit bij de parkeervraag. Overlast van rondrijdende auto's (op zoek naar een parkeerplek) en verkeerd geparkeerde voertuigen wordt door verruiming van het parkeeraanbod verminderd. De doorgang van hulpdiensten is beter gegarandeerd.

Het gebied ligt op 400 meter van de A12. De parkeerterreinen blijven gesitueerd op dezelfde locatie. Echter, de verhouding verhard en onverhard oppervlakte wijzigt wel. Ook de locatie waar de meeste recreërende mensen zich bevinden (het strand) wijzigt niet.

Afbeelding 5: ontwikkeling

4 ONDERZOEK OMGEVINGSASPECTEN

4.1 Inleiding

Een goede ruimtelijke onderbouwing bestaat tevens uit een onderzoek naar de voor de nieuwe ruimtelijke ontwikkeling relevante aspecten. In dit kader zal hierna achtereenvolgens aandacht worden besteed aan de verkeerskundige aspecten, de van belang zijnde milieuhygiënische factoren en onderzoeksaspecten als archeologie, flora en fauna en water.

4.2 Verkeer

De planvorming voor de herontwikkeling van de zuidrand is nog niet voldoende uitgewerkt om uitspraken te kunnen doen over de toekomstige verkeersbewegingen en de parkeerbehoefte van nieuwe recreatievoorzieningen in het gebied. De herontwikkeling van de zuidrand maakt dan ook geen deel uit van de herstructurering parkeervoorzieningen Reeuwijkse Hout, het geeft wel aanleiding om de permanente parkeervoorziening aan de zuidrand te situeren waardoor de parkeervoorzieningen in de toekomst buiten piekdagen beter kunnen worden benut. De aanleg van de nieuwe parkeervoorzieningen zoals nu voorligt, is nadrukkelijk gericht op de huidige behoefte die de bestaande recreatievoorzieningen (o.a. strand, bestaande horeca) nodig heeft. Bij de verdere recreatieve ontwikkeling van de Reeuwijkse Hout zullen de verkeerskundige gevolgen van nieuwe recreatievoorzieningen te zijner tijd afzonderlijk onderzocht en beoordeeld worden.

Zoals in paragraaf 1.3 reeds is aangegeven, bevinden zich binnen het plangebied drie parkeerterreinen en wordt bij grote drukte toegestaan dat er op het dagkampeerterrain (E) wordt geparkeerd.

	Parkeerplaatsen (asfalt)		Overloopparkerplaatsen (halfverharding)	
	Oppervlakte	Aantal plaatsen	Oppervlakte	Aantal plaatsen
A	14.400 m ²	400	0	0
C	5.800 m ²	150	0	0
D	2.900 m ²	100	0	0
E	0	0	3.800 m ²	100
Totaal	23.100 m ²	650	3.800 m ²	100

Tabel a: huidige parkeercapaciteit en verhardingsoppervlakte per locatie

De parkeerpieken treden op tijdens zomerse dagen als recreanten het zandstrand aan de oever van de surfplas bezoeken. Deze parkeerpieken treden dus meestal op in de periode tussen 1 mei en 1 september. Buiten de schoolvakanties treden de pieken meestal in het weekend op. In de winterperiode zijn sporadisch parkeerpieken waar te nemen na langdurige vorstperiodes wanneer er schaatstochten op de Reeuwijkse Plassen worden georganiseerd, waarbij opgemerkt wordt dat dan vaak in geval van georganiseerde schaatstochten, een pendeldienst tussen de parkeerplaatsen in de Reeuwijkse Hout en de opstappunten wordt onderhouden. Tijdens de piekdagen voldoet de huidige parkeerruimte niet aan de vraag. Er wordt dan vaak geparkeerd in de berm langs de Reeuwijkse Houtwal of zelfs in het omliggende recreatiegebied.

Om dit te kunnen opvangen wordt gekozen voor het uitbreiden en verharden van parkeerterrein D. Parkeerterrein A wordt voor het grootste deel omgevormd van een verhard naar een halfverhard overloopparkerterrein voor maximaal 365 auto's.

De recreatieve programmering van het gebied blijft ongewijzigd. De parkeerplaatsen staan een groot deel van het jaar leeg en dienen vooral voor de opvang van de pieken. Er zullen meer parkeerplaatsen worden gecreëerd, waarvan een deel onverhard zal zijn. De totale oppervlakteverharding zal in het plan afnemen.

De toename van de parkeerplaatsen zal niet leiden tot significant meer verkeersbewegingen, aangezien in de huidige situatie het aanbod van parkeerplaatsen tijdens piekmomenten niet aansluit bij de parkeervraag. Overlast van rondrijdende auto's (op zoek naar een parkeerplek) en verkeerd geparkeerde voertuigen wordt door verruiming van het parkeeraanbod verminderd. De doorgang van hulpdiensten is beter gegarandeerd.

Het gebied ligt op 400 meter van de A12. De parkeerterreinen blijven gesitueerd op dezelfde locatie, met dien verstande dat de oppervlakteverhouding verhard en onverhard wijzigt.

De verwachting is dat het aantal bezoekers gelijk zal blijven. Het nieuwe terrein, inclusief overloopparkerplaats, heeft plaats voor 1.015 auto's. Dit zijn 650 verharde plaatsen en 365 overloopplaatsen. Dit is 265 plaatsen meer dan in de huidige situatie. Deze extra capaciteit zal hoogstwaarschijnlijk alleen op een aantal warme weekenddagen gebruikt worden. Het gaat dan om ongeveer 20 dagen per jaar.

Dit betekent 265 extra plekken met een gemiddelde bezetting van 1,5 voertuig per dag, hetgeen voor 20 dagen neerkomt op 7.950 extra auto's die komen en gaan. Dit betekent dat er op jaarbasis 16.920 extra verkeersbewegingen plaatsvinden.

4.3 Milieu

4.3.1 Geluid

Bij het ontwikkelen van een nieuw ruimtelijk plan is het belangrijk rekening te houden met geluidsbronnen en de mogelijke hinder of overlast daarvan voor mensen. De beoordeling van het aspect geluid in ruimtelijke plannen vindt zijn grondslag in vooral de Wet geluidhinder. De enige geluidsbron in het onderhavige plan is de aanwezigheid van de rijksweg A12 op circa 400 meter van het plangebied. Echter, de aanleg van de parkeerplaats en de aantrekking hiervan geldt uiteraard ook als geluidbron naar andere voorzieningen. De geluidswaarden worden gemeten aan de gevel van eventueel in de omgeving aanwezige geluidsgevoelige bebouwing. In de nabije omgeving van de parkeerplaatsen staan twee gebouwen, te weten het restaurant Paviljoen Reeuwijkse Hout en het gebouw van de surfclub Reeuwijk. Deze voorzieningen worden niet gezien als geluidsgevoelige objecten. Het kampeerterrein aan de zuidkant van de Reeuwijkse Hout bevindt zich in de nieuwe situatie op 100 meter afstand van het parkeertrein. Ook hier gaat het niet om een geluidsgevoelig object.

De dichtstbijzijnde woonhuizen liggen op 230 meter afstand. Omdat het aantal bezoekers hoogstwaarschijnlijk niet significant zal toenemen, zal ook de geluidbelasting voor de omgeving niet wijzigen. Om deze reden is geen akoestisch onderzoek uitgevoerd.

4.3.2 Lucht

De Eerste Kamer heeft op 9 oktober 2007 het wetsvoorstel voor de wijziging van de Wet milieubeheer goedgekeurd. Met name hoofdstuk 5 titel 2 uit de genoemde wet is veranderd. Deze titel staat bekend als zijnde Wet luchtkwaliteit. De wet is op 15 november 2007 in werking getreden en vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005. De wet is grotendeels gebaseerd op de Europese luchtkwaliteitseisen. De nieuwe wet voorziet onder meer in een gebiedsgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Daarbinnen werken rijk, provincies en gemeenten samen om de Europese eisen voor luchtkwaliteit te realiseren.

De in de nieuwe wet genoemde luchtkwaliteitseisen vormen geen belemmering voor ruimtelijke ontwikkelingen wanneer:

- geen sprake is van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- projecten niet tot een (noemenswaardige) verslechtering van de luchtkwaliteit leiden;
- een project is opgenomen in een regionaal programma van maatregelen of in het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit;
- projecten ‘niet in betekende mate’ (NIBM) bijdragen aan luchtverontreiniging.

In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die niet in betekende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze gevallen kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden.

Aangezien het plan slechts de aanleg van extra parkeerplaatsen omvat, kan worden gesteld dat dit plan onder het begrip “niet in betekende mate” valt en de luchtkwaliteit niet verder hoeft te worden onderzocht in het kader van de Wet Luchtkwaliteit. Hiermee voldoet het planinitiatief aan de gestelde eisen Luchtkwaliteit van de wet Milieubeheer.

4.3.3 Bodem

In de op 1 april 2007 in werking getreden gewijzigde Woningwet (Ww) is bepaald dat door de gemeenteraad in de bouwverordening regels moeten worden opgenomen om het bouwen op verontreinigde bodem te voorkomen. Deze regels hebben onder andere betrekking op het uitvoeren van een (bodem)onderzoek naar de aard en schaal van de verontreiniging van de bodem.

In 2004 is door Royal Haskoning het rapport “Milieuonderzoek Reeuwijkse Hout te Reeuwijk (rapportnummer 9P0255, d.d. 15 januari 2004) opgeleverd. BMA Milieu heeft in 2004 het “Indicatief onderzoek asbest in puin Parkeerterein aan de Reeuwijkse Houtwal te Reeuwijk (rapportnummer VOA.20040150, d.d. 13 september 2004) uitgevoerd.

In het rapport van Royal Haskoning wordt geconcludeerd dat het grondwater niet verontreinigd is.

Het terrein van de huidige parkeerterreinen A, B en D is licht verontreinigd met zware metalen, PAK en minerale olie (concentraties boven de streefwaarden). Deze verontreinigingen zijn immobiel. Op deze locatie gaat het niet om een ernstig geval van bodemverontreiniging:

- locatie A en B: puin/asfaltverharding tot 1,9 m -mv. Tevens is hier in de opgeboorde grond asbest aangetroffen;
- locatie D: boringen tot 1,0 m-mv en is niet uitgesloten dat ook hier asbest wordt aangetroffen.

Het terrein met de huidige parkeerplaats C en dagkampeerterrein E zijn licht verontreinigd met zware metalen, PAK EOX (concentraties boven de streefwaarden) en matig verontreinigd met koper en minerale olie (concentraties boven de tussenwaarden). Deze verontreinigingen zijn immobiel. Op deze locatie gaat het mogelijk om ernstige verontreiniging. Op de locatie gaat het om puin/asfaltverharding tot 2,0 m-mv. Tevens is het niet uitgesloten dat ook hier asbest wordt aangetroffen.

In het vervolgonderzoek van BMA Milieu is op locatie C asbest aangetroffen in het verhardingsmateriaal en in de onderliggende puinhoudende grond. Op locaties A en B werd geen asbest aangetroffen. Omdat het waarschijnlijk gaat om vervuiling van voor 1993 mag er door middel van asfaltverharding of een andere gesloten verharding worden geïsoleerd. Voor terrein C wordt, gezien de gevoelige locatie, geadviseerd het terrein te saneren.

Het gebruik van het terrein is sinds 2004 niet aangepast. Ook zijn de parkeerterreinen, los van regulier onderhoud, niet aangepast. Omdat het gaat om immobiele stoffen mag verwacht worden dat de huidige situatie overeenkomt met de geconstateerde bodemvervuilingen zoals aangetroffen tijdens de onderzoeken uit 2004.

Er wordt op de volgende wijze rekening gehouden met de bodemverontreiniging:

- terrein A wordt afgedekt met grasbetonstenen.
- terrein B wordt afgedekt met asfalt
- terrein C zal worden gesaneerd (nader te onderzoeken op welke wijze)
- terrein D en E worden afgedekt met asfalt.

4.3.4 Externe veiligheid

Op 13 juni 2001 is door de regering het vierde Nationale milieubeleidsplan (NMP4) vastgesteld. Hierin zet zij haar (nieuwe) externe veiligheidsbeleid uiteen. Dit beleid is gericht op het beheersen van de risico's in de omgeving vanwege het gebruik, de opslag en het vervoer van gevaarlijke stoffen. Ook op de risico's die samenhangen met het gebruik van luchthavens is het externe veiligheidsbeleid van toepassing. Uitgangspunten van dit beleid zijn:

- het plaatsgebonden risico: het risico op een plaats, bepaald als de kans dat een persoon die onafgebroken op die plaats aanwezig is overlijdt als gevolg van een ongeval waarbij een gevaarlijke stof is betrokken;
- het groepsrisico: bepaald als de kans dat een groep van 10, 100 of 1.000 personen overlijdt als gevolg van een ongeval waarbij een gevaarlijke stof is betrokken.

Voor het plaatsgebonden en groepsrisico zijn normen opgesteld.

Deze normen zijn uitgangspunt voor het ruimtelijk en milieubeleid. Wat betreft het plaatsgebonden risico wordt (voor 'nieuwe' ruimtelijke ontwikkelingen) een kans van ééns per miljoen jaar (10⁻⁶) aanvaardbaar geacht. Op dit moment is deze norm een grenswaarde. Overschrijding van deze grenswaarde is niet toegestaan.

Voor het groepsrisico wordt een kans van:

- eens per honderdduizend jaar (10⁻⁵ per jaar) op het overlijden van 10 personen of meer;
- eens per tien miljoen jaar (10⁻⁷ per jaar) op het overlijden van 100 personen of meer;
- eens per miljard jaar (10⁻⁹ per jaar) op het overlijden van 1.000 personen of meer bij inrichtingen aanvaardbaar geacht.

Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over onder andere (spoor)wegen wordt een kans van achtereenvolgens 10⁻⁴, 10⁻⁶ en 10⁻⁸ aanvaardbaar geacht.

Deze normen zijn oriënterende waarden. Dit betekent dat een overschrijding van deze normen is toegestaan wanneer de gemeente dit voldoende kan motiveren.

Op 27 oktober 2004 is het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) in werking getreden. De regelgeving zoals die in het Bevi is opgenomen, is gericht op het beperken van de risico's van een ongeval met gevaarlijke stoffen in inrichtingen (bedrijven) voor personen. De grenswaarde voor het plaatsgebonden risico en de oriënterende waarde voor het groepsrisico zijn in het Bevi vastgesteld.

Het externe veiligheidsbeleid met betrekking tot het vervoer van gevaarlijke stoffen is in de Nota risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (nota Rnvgs) opgenomen. In de circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen is dit beleid verder uiteengezet. Dit beleid is waar mogelijk overeenkomstig het Bevi.

In de circulaire Zonering langs hogedrukaardgastransportleidingen is het beleid met betrekking tot de risicozones bij aardgastransportleidingen opgenomen.

De provincie Zuid-Holland heeft de zogenoemde risicokaart ontwikkeld. Hierop is onder andere informatie over risico's van ongevallen met gevaarlijke stoffen opgenomen. In afbeelding 6 is het voor het plangebied betreffende fragment van de risicokaart opgenomen.

Afbeelding 6: Fragment van de risicokaart

Uit de informatie van de risicokaart blijkt dat er in directe omgeving van het plangebied twee risico's worden aangegeven:

- rode punt: Restaurant 't Reeuwijkse Hout, bovengrondse propaantank (8 m³) met een risicocontour van 10⁻⁶.
- rode stippellijn: transportroute van een buisleiding van de Gasunie

Conclusie:

In en in de directe omgeving van het plangebied zijn derhalve geen risico's bekend waardoor in het plangebied sprake is van een overschrijding van de grenswaarde (10⁻⁶) voor het plaatsgebonden risico of de oriënterende waarde voor het groepsrisico. Dit betekent dat de uitvoerbaarheid van het voorliggende bestemmingsplan niet door risico's vanwege het gebruik, de opslag of het vervoer van gevaarlijke stoffen wordt belemmerd.

4.3.5 Ecologie

De Vogel- en Habitatrichtlijn is met de inwerkingtreding van de Flora- en faunawet (Ffw) op 1 april 2002 en de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw) op 1 oktober 2005 in de Nederlandse wet- en regelgeving verwerkt.

De Ffw is gericht op het beschermen en het behouden van de goede staat van instandhouding van in het wild levende plant- en diersoorten en hun directe leefomgeving. Uitgangspunt hierbij is het zogenoemde 'nee, tenzij-principe'. Dit betekent dat werkzaamheden en dergelijke in beginsel niet zijn toegestaan. Onder voorwaarden kan hier op grond van een vrijstelling of ontheffing van worden afgeweken. In de Ffw is onder andere bepaald dat een ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten te handelen nadelige gevolgen kunnen optreden voor flora en fauna, gedwongen is dergelijk handelen of nalaten achterwege te laten. Dit voor zover dit in redelijkheid van hem kan worden gevraagd.

De Nbw is gericht op het beschermen van (natuur)gebieden. Deze natuurgebieden betreffen onder andere de zogenoemde Speciale Beschermingszones op grond van de Vogel- en Habitatrichtlijn. Samen worden deze gebieden aangeduid als het Natura 2000-netwerk. Voor de bescherming van deze natuurgebieden is in de Nbw een uitgebreide wet- en regelgeving opgenomen.

In de nabijheid van de locatie is de speciale beschermingszone Broekvelden/Vettenbroek uit de Vogelrichtlijn aanwezig. Dit gebied kwalificeert zich door het voorkomen van de kleine zwaan en de smient (meer dan 1 % van de biografische populatie waartoe de in Nederland pleisterende exemplaren van deze soorten worden gerekend). Daarnaast komen hier de krakeend en de slobbeend voor, waarvoor het gebied eveneens van belang is.

Quickscan

In 2008 is een natuurtoets uitgevoerd naar de wijziging van de parkeersituatie Reeuwijkse Hout (projectnr. 187584 van op 22 oktober 2008), onderzoek naar beschermde natuurwaarden. Het resultaat van deze natuurtoets was dat zich in het gebied geen strikt beschermde soorten bevinden die de voorgenomen wijzigingen van de parkeersituatie wezenlijk kunnen beïnvloeden. In het kader van de ruimtelijke onderbouwing zijn er vanuit de flora- en faunawet geen belemmeringen voor de bestemmingsplanwijziging.

De uitvoering van de werkzaamheden kan echter leiden tot overtredingen van verbodsbepalingen uit de Flora- en faunawet. Het gaat hier met name om de kleine modderkruiper (*Cobitis taenia*). Dit is een kleine vis waarvoor, bij werkzaamheden bij sloten, een ontheffing ex art. 75 van de Flora en faunawet aangevraagd moet worden.

Ten gevolge van het voorgenomen project zijn er negatieve effecten op een aantal algemene, beschermde soorten te verwachten. Door het nemen van mitigerende maatregelen zoals het aanpassen van de werkperiode aan de activiteiten van dieren en het verplaatsen van planten, blijven de negatieve effecten beperkt. Voor de effecten op de algemene voorkomende maar beschermde soorten hoeft geen ontheffing te worden aangevraagd. Voor de algemene soorten geldt een vrijstelling.

Voor alle beschermde soorten, dus ook voor de soorten die zijn vrijgesteld van de ontheffingsplicht, geldt wel een zogenaamde ‘algemene zorgplicht’ (art. 2 Flora- en faunawet). Deze zorgplicht houdt in dat de initiatiefnemer passende maatregelen neemt om schade aan beschermde soorten te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om het niet verontrusten of verstoren in de kwetsbare perioden zoals de winterslaap, de voortplantingstijd en de periode van afhankelijkheid van de jongen.

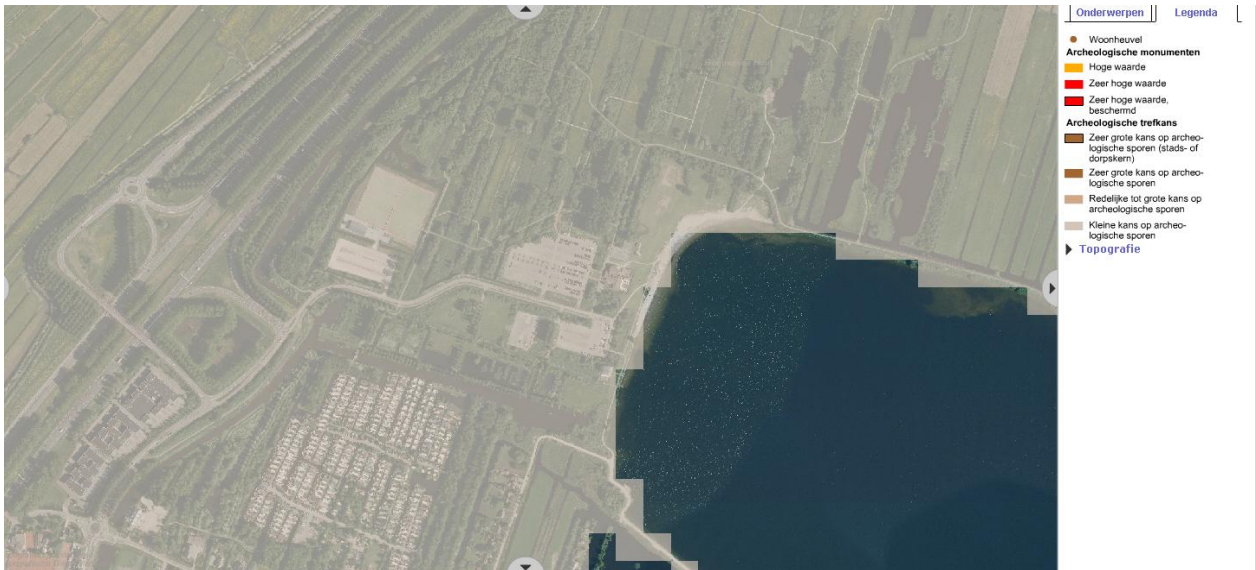
Als bekend is dat werkzaamheden moeten worden uitgevoerd binnen de kwetsbare perioden van de soorten, zal er voor gezorgd worden dat het gebied tegen die tijd ongeschikt is als leefgebied voor die soorten. Zo kan bijvoorbeeld vegetatie gedurende het groeiseizoen kort gemaaid worden, zodat er geen vogels gaan broeden en het tegen de winter ook ongeschikt is voor kleine zoogdieren die in winterslaap gaan. Indien tijdens de uitvoering van de werkzaamheden beschermde soorten worden waargenomen worden maatregelen genomen om schade aan deze individuen zo veel mogelijk te voorkomen.

4.3.6 Archeologie en Cultuurhistorie

Archeologie

Op 1 september 2007 is de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz) in werking getreden. Met deze inwerkingtreding werd het verdrag van Malta, dat op 16 april 1992 onder andere door Nederland is ondertekend, in de Nederlandse wet- en regelgeving verwerkt. Het Verdrag van Malta is gericht op het behouden van archeologische waarden in de bodem. Uitgangspunt hierbij is onder andere het uitvoeren van een onderzoek naar archeologische waarden in het plangebied voor het vaststellen van een bestemmings-/wijzigingsplan of het verlenen van een ontheffing. Ook het zogenaamde veroorzakersprincipe is een uitgangspunt van het Verdrag van Malta. Dit betekent dat diegene die mogelijke archeologische waarden in de bodem verstoort, financieel verantwoordelijk is voor een voldoende onderzoek naar en het behoud van die archeologische waarden. Met de inwerkingtreding van de Wamz werd ook de Monumentenwet 1988 (Monw) gewijzigd. Op grond van de Monw moeten (mogelijke) archeologische waarden in de bodem van het plangebied overwogen worden. Gemeenten dienen ook te beschikken over eigen archeologiebeleid omdat de verantwoordelijkheid bij de gemeente ligt: behoud bodemarchief, dus archeologie, dient als volwaardige wegingsfactor een plek te hebben in de belangafweging bij de besluitvorming van ruimtelijke ingrepen.

De Cultuurhistorische kaart van de provincie Zuid-Holland (afbeelding 7) geeft aan dat er een kleine kans is op archeologische sporen in de bodem.

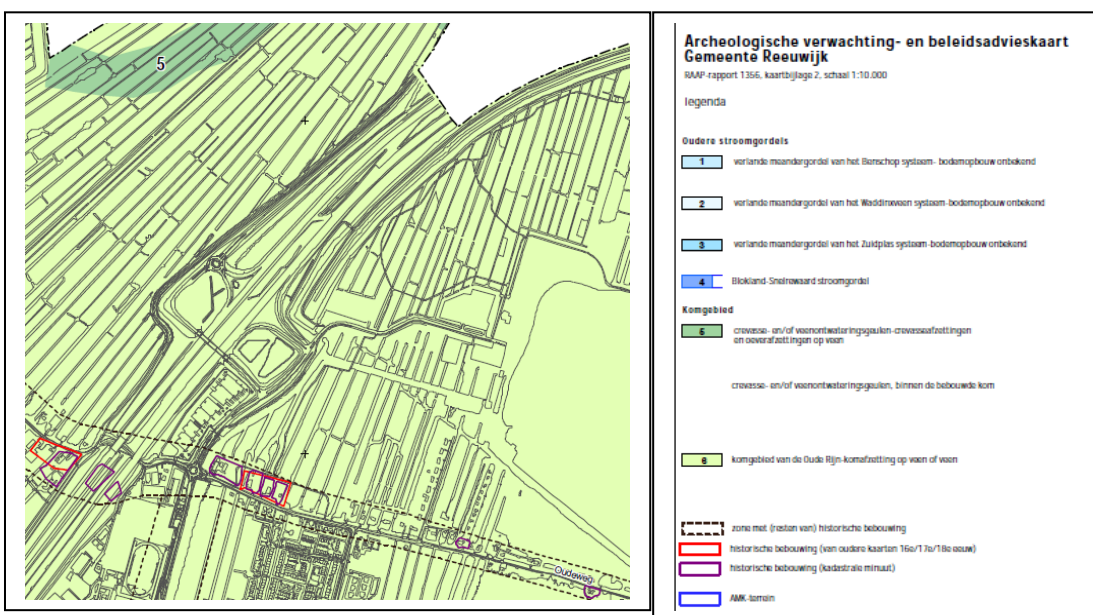
Afbeelding 7: Fragment van de Cultuurhistorische kaart van de provincie Zuid-Holland

Ook op de gemeentelijke verwachtingenkaart is de planlocatie aangeduid als zijnde komgebied van de Oude Rijn-komafzetting op veen of veen. De verwachting is als volgt: “Lage verwachting tot en met de Vroege Middeleeuwen. In Late Middeleeuwen en Nieuwe tijd een hoge verwachting voor boerderijplaatsen langs de ontginningsassen”.

Het advies is:

“Langs ontginningsassen een bureauonderzoek naar informatie over historische bebouwing. Indien relevante intacte resten verwacht kunnen worden mogelijk gevolgd door een booronderzoek, proefsleufonderzoek of archeologische begeleiding. Indien geen sprake is van historische bebouwing gelden voor deze zone in principe geen restricties ten aanzien van geplande ingrepen. Uitzondering hierop zijn uiteraard reeds bekende archeologische vindplaatsen.”

Aangezien er in de Reeuwijkse Hout geen sprake is van historische bebouwing gelden er geen restricties ten aanzien van het herinrichten van de parkeerterreinen.

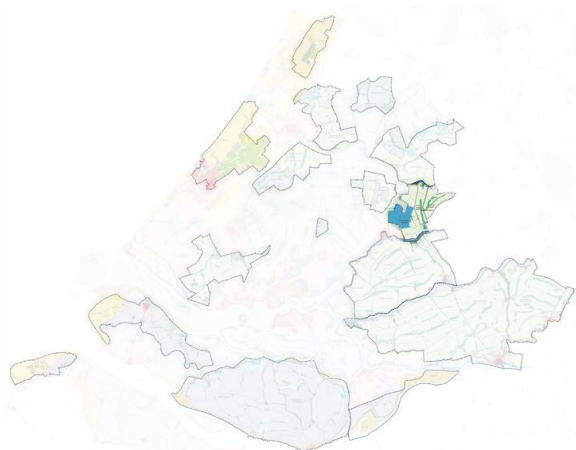
Afbeelding 8: Fragment van Archeologische beleids- en advieskaart gemeente Reeuwijk

Gezien bovenstaande is derhalve geen archeologisch vooronderzoek nodig. Mocht tijdens de uitvoering van de werkzaamheden archeologische sporen aangetroffen worden dan zal het werk gestaakt worden en zal aanvullend onderzoek plaatsvinden.

Cultuurhistorie

Cultuurhistorie is van groot belang voor de leefomgeving in Zuid-Holland. Tientallen eeuwen ontginnen en bouwen, wonen en werken hebben deze provincie gemaakt tot een cultuurlandschap bij uitstek. Niet alleen oude molens, boerderijlinten of stadsgezichten maar ook dijken, verkavelingspatronen en archeologische vindplaatsen getuigen daarvan. Deze cultuurhistorische waarden bepalen in sterke mate de identiteit en kwaliteit van een gebied of plek, en op die manier dus ook de leefbaarheid en het welbevinden van bewoners en bezoekers.

De provincie Zuid-Holland heeft, vanwege het grote betekenis van cultuurhistorie voor onze leefomgeving, vanaf 1997 de Cultuurhistorische Hoofdstructuur (CHS) opgesteld: een kaart met overzicht van de cultuurhistorische kenmerken en waarden in Zuid-Holland.

Afbeelding 9: kaart Cultuurhistorische Hoofdstructuur (CHS)

Het gebied Reeuwijkse Plassen is een veenweidegebied, inclusief de karakteristieke cope-ontginningen en elementen als tiendwegen, polderkades, weteringen, petgaten en geriefbosjes. De dynamiek in het gebied ligt vrij hoog. De periode van vervening heeft een nieuwe laag aangebracht in de vorm van de door vergraving ontstane plassen. Juist het samenspel van Middeleeuwse en 'nieuwe' elementen geeft het gebied zijn waarde: de afwisseling van rechthoekige veenafgravingsplassen, de inundatiestrook van de Oude Hollandse Waterlinie tussen twee boezemvaarten en historische bebouwingslinten langs kronkelige veenstromen.

Geconcludeerd wordt dat het project niet leidt tot aantasting van cultuurhistorische waarden van het gebied.

4.3.7 Water

Bij ruimtelijke plannen is sinds november 2003 de watertoets verplicht. Ten behoeve van het project is derhalve een watertoets uitgevoerd. De watertoets houdt in dat het project is beoordeeld op de gevolgen voor het watersysteem. Een belangrijk onderdeel van de watertoets vormt het overleg met de waterbeheerder, in dit geval het Hoogheemraadschap van

Rijnland. Middels dit overleg wordt getoetst of het project voldoet aan het geldende waterbeleid.

Dit overleg heeft plaatsgevonden op maandag 5 juli 2010 tussen mevrouw Damen van de provincie Zuid-Holland (beleidsmedewerker Groen & Recreatie) en de heer Kraayenoord van het Hoogheemraadschap Rijnland. De heer Kraayenoord geeft in dit overleg aan dat bij het realiseren van meer dan 500 m² er een compensatieplicht is. Deze compensatie betekent dat 15% van het oppervlakte, aan open water moet worden gerealiseerd. Dit kan overigens ook worden gedaan met alternatieven, zoals het realiseren van natuurvriendelijke oevers.

In de parkeerplaats in de Reeuwijkse Hout zal ca 600 m² extra verhard oppervlak ontstaan. Dit is deels omdat de parkeerplaatsen die 'groen' worden, werken met een afdeklaag. Hierdoor betreft het nog steeds verhard oppervlak. Dit betekent dat er ca. 90 m² extra aan open water zal moeten worden gecreëerd als compensatiemaatregel.

In het inrichtingsplan is voor de watercompensatie een locatie aangegeven ten westen van het plangebied. Deze locatie, in de oksel van de eerste bocht in de Reeuwijkse Houtwal, kan voorsnog rekenen op steun van het Hoogheemraadschap. Voor een toezegging is het echter nodig een vergunning aan te vragen. Het recreatieschap is van plan dit te doen na een verdere technische uitwerking van de plannen.

4.3.8 Bedrijven en (milieu)hinder

Bedrijven (of andere milieubelastende bedrijvigheid) in de directe omgeving van woningen (of (andere) milieugevoelige gebieden) kunnen daar (milieu)hinder vanwege geur, stof, geluid, gevaar en dergelijke veroorzaken. Ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening, zoals dat uitgangspunt is van de Wet ruimtelijke ordening (Wro), is het waarborgen van voldoende afstand tussen bedrijven en woningen noodzakelijk.

De dichtstbijzijnde woningen in de directe omgeving van het plangebied zijn de aan de zuidkant gelegen woningen op de percelen aan de Steupel 1 t/m 19 en aan de Oudeweg 19a t/m 19l.

Op basis van de uitgave Bedrijven en Milieuzonering, versie 2009, van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten kunnen we een parkeerterrein beschouwen als 'autoparkeerterrein, parkeergarages', SBI-code 6321. Dit betekent de volgende richtafstanden:

geur: 10 meter
stof: 0 meter
geluid: 30 meter
gevaar: 0 meter

Dit betekent dat een richtafstand van 30 m (is grootste) tussen het parkeerterrein en de woningen gewaarborgd moeten worden. De afstand tussen het nieuwe parkeerterrein en de eerste woning ongeveer 214 meter. Dit betekent dat de richtafstand niet onderschreden wordt en dat mogelijke (milieu)hinder niet verwacht wordt.

De uitvoerbaarheid van het voorliggende projectbesluit wordt niet door (milieu)hinder van bedrijven belemmerd.

5 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

5.1 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Tijdens het traject ten behoeve van het projectbesluit wordt overleg gevoerd met verschillende wettelijke overlegpartners, waaronder de provincie. Daarnaast wordt het projectbesluit gecommuniceerd naar belanghebbende organisaties en burgers.

Ingevolge afdeling 3.4 van de Algemene Wet Bestuursrecht, zal het ontwerpbesluit gedurende 6 weken ter inzage liggen. Tijdens deze periode kan een ieder zijn of haar zienswijzen indienen.

5.2 Economische uitvoerbaarheid

Aan de uitvoering van de maatregelen voortkomend uit dit projectbesluit zijn kosten verbonden. Deze kosten dienen te worden opgebracht door de initiatiefnemer.

In beginsel zijn aan dit plan geen kosten voor de gemeente verbonden, afgezien van kosten van het ambtelijk apparaat voor de begeleiding en toetsing van het plan. Deze laatste kosten worden door middel van leges gedekt.

De enige kosten die verder uit dit plan kunnen voortvloeien, zijn planschadekosten. Deze zijn op voorhand niet uit te sluiten. De gemeente zal daarom bezien of er planschade kan ontstaan. Indien dit het geval kan zijn, zal met de belanghebbende aanvrager een overeenkomst worden gesloten zoals bedoeld in artikel 6.4a van de Wro. Daarmee kan worden voorkomen dat de gemeenschap de planschadekosten moet betalen die gemaakt worden in het belang van de aanvrager.

Gezien het bovenstaande is een exploitatieplan voor dit projectbesluit niet nodig.

6 JURIDISCHE ASPECTEN

Het projectbesluit is een van de instrumenten die de Wro biedt om in afwijking van een bestemmingsplan een project mogelijk te maken. De gemeenteraad is bevoegd te beslissen over een aanvraag om een projectbesluit. De gemeenteraad kan deze bevoegdheid delegeren aan het college van burgemeester en wethouders.

Bij besluit van 28 juni 2010 heeft de gemeenteraad de bevoegdheid om te beslissen over het projectbesluit ‘parkeerterrein Reeuwijkse Hout’ gedelegeerd aan het college van burgemeester en wethouders.

De reikwijdte van het projectbesluit beperkt zich tot de functionele wijziging van het plangebied ten behoeve van het creëren van een parkeerterrein en de functionele wijziging van het gebruik van een deel van de gronden met de bestemming Dagrecreatie van het bestemmingsplan Reeuwijkse Hout (1991).